

Ideiglenes változat

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2018. március 22.(*)

„Előzetes döntéshozatal – Közvetlen adózás – Letelepedés szabadsága – Különböző államok társaságainak egyesülése, szétválása, eszközátruházása és részesedéscseréje – 90/434/EGK irányelv – 8. cikk – Értékpapírcseréügylet – Ezen ügyletből eredő tőkenyeresség – Halasztott adózás – Az átvett értékpapírok későbbi átruházásából eredő tőkeveszteség – A lakóhely szerinti állam adóztatási joghatósága – Eltérő bánásmód – Igazolás – A tagállamok közötti adóztatási joghatóság megosztásának megőrzése”

A C-327/16. és a C-421/16. sz. egyesített ügyekben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott két előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyeket a Conseil d'État (államtanács, Franciaország) a Bírósághoz 2016. június 10-én és 2016. július 28-án érkezett, 2016. május 31-i és 2016. július 19-i határozataival terjesztett elő a

Marc Jacob

és

a **Ministre des Finances et des Comptes publics** (C-327/16),

valamint

a **Ministre des Finances et des Comptes publics**

és

Marc Lassus (C-421/16)

között folyamatban lévő eljárásokban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta tanácselnök, K. Lenaerts, a Bíróság elnöke, az első tanács bírájaként eljárva, C. G. Fernlund (előadó), A. Arabadjiev és E. Regan bírák,

előtanácsnok: M. Wathelet,

hivatalvezető: V. Giacobbo-Peyronnel tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2017. szeptember 13-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– M. Jacob képviseletében E. Ginter és J. Bellet avocats,

- a francia kormány képviselőjében D. Colas, E. de Moustier és S. Ghiandoni, meghatalmazotti minőségben,
 - az osztrák kormány képviselőjében G. Eberhard, meghatalmazotti minőségben,
 - a finn kormány képviselőjében J. Heliskoski, meghatalmazotti minőségben,
 - a svéd kormány képviselőjében A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, H. Shev és F. Bergius, meghatalmazotti minőségben,
 - az Európai Bizottság képviselőjében D. Recchia és W. Roels, meghatalmazotti minőségben,
- a f?tanácsnok indítványának a 2017. november 15?i tárgyaláson történt meghallgatását követ?en, meghozta a következ?

Ítéletet

1 Az el?zetes döntéshozatal iránti kérelmek az Európai Unió Tanácsának 1995. január 1?jei 95/1/EK, Euratom, ESZAK határozatával (HL 1995. L 1., 1. o.) kiigazított, a Norvég Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság csatlakozásának feltételeir?l szóló okmánnyal (HL 1994. C 241., 21. o.) módosított, a különböz? tagállamok társaságainak egyesülésére, szétválására, eszközátruházására és részesedéscseréjére alkalmazandó adóztatás közös rendszerér?l szóló, 1990. július 23?i 90/434/EGK tanácsi irányelv (HL 1990. L 225., 1. o.; magyar nyelv? különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 142. o.) (a továbbiakban: egyesülésekr?l szóló irányelv) 8. cikkének és az EUMSZ 49. cikk értelmezésére irányulnak.

2 E kérelmeket a Marc Jacob és a ministre des Finances et des Comptes publics (a pénzügy? és államháztartási miniszter, Franciaország; a továbbiakban: adóhatóság) között, illetve az adóhatóság és Marc Lassus között, az adóhatóságnak a valamely értékpapírcsere?ügyletb?l ered? t?kenyereségnek a szerzett értékpapírok kés?bbi átruházásának időpontjában történ? adóztatására vonatkozó határozata tárgyában folyamatban lév? jogvitában terjesztették el?.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 Az egyesülésekr?l szóló irányelv els?, negyedik és nyolcadik preambulumbekkezdése a következ?ket írja el?:

„[...] a különböz? tagállamok társaságait érint? egyesülésekre, szétválásokra, eszközátruházásokra és részesedéscserékre szükség lehet a Közösségen belül azon célból, hogy biztosítsák a bels? piacnak megfelel? feltételek megteremtését, és ennek megvalósítása érdekében a közös piac létrehozását és hatékony m?ködését; nem kellene, hogy az ilyen m?veleteket f?ként a tagállamok adóügyi rendelkezéseib?l származó korlátozások, hátrányok vagy torzulások akadályozzák; e célból szükséges az ilyen m?veleteket érint?, a verseny szempontjából semleges adószabályok bevezetése, annak érdekében, hogy lehetővé váljék a vállalkozások számára a közös piac követelményeihez való alkalmazkodás, termelékenységük növelése és nemzetközi szint? versenyképességük javítása;

[...]

„[...] a közös adórendszernek kerülnie kell az egyesülésekkel, szétválásokkal,

eszközátruházásokkal vagy részesedéscserékkel kapcsolatos adókiivetést, miközben gondoskodnia kell ugyanakkor az átadó vagy a megszerzett gazdasági társaság szerint illetékes állam pénzügyi érdekeinek védelmére?!

[...]

[...] az átvevő vagy a megszerző társaság értékpapírjainak átadása az átadó társaság tagjai (részvényesei) számára önmagában nem adna okot semmilyen adózásra az ilyen tagok (részvényesek) részére?!”.

4 Ezen irányelv 1. cikke szerint „[m]inden egyes tagállamban alkalmazni kell ezen irányelvet az olyan egyesületekre, szétválásokra, eszközátruházásokra és részesedéscserékre, amelyekben egy vagy több tagállam társaságai érintettek”.

5 Az egyesületekre?l szóló irányelv 2. cikke kimondja:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

[...]

d) »részesedéscsere«: azon művelet, amellyel egy társaság egy másik társaságban megszerzi a szavazati jogok többségét, az utóbbi társaság tagjainak (részvényeseinek) értékpapírjaiért cserében kibocsátja a saját jegyzett tőkét megtestesítő értékpapírokat, és adott esetben cserében a névérték vagy – névérték hiánya esetén – a könyv szerinti érték 10%-át meg nem haladó készpénz kifizetéséért;

[...]

g) »megszerzett gazdasági társaság«: azon társaság, amelyben értékpapírok cseréjének segítségével egy másik társaság részesedést szerez;

h) »megszerző társaság«: azon társaság, amely értékpapírok cseréjének segítségével részesedést szerez;

[...]”

6 Az egyesületekre?l szóló irányelv 3. cikke kimondja:

„Ezen irányelv alkalmazásában »egy tagállam társasága«: bármely olyan társaság:

a) amely a mellékletben felsorolt formák egyikét veszi fel;

b) valamely tagállam adójoga szerint adózási szempontból illetékséggel rendelkezik az adott államban, és a harmadik állammal kötött kettős adózást elkerülő egyezmény feltételei alapján adózási szempontból nem kell Közösségen kívüli illetékségnek tekinteni;

c) továbbá a következő adók valamelyikének alanya, választási lehetőség vagy mentesség nélkül:

[...]

– Franciaországban: impôt sur les sociétés,

[...]

– Luxemburgban: impôt sur le revenu des collectivités,

[...]

vagy bármely olyan adónak alanya, amely a fenti adók valamelyikét helyettesítheti.”

7 Az egyesületekről szóló irányelv 8. cikkének (1) és (2) bekezdése szerint:

„(1) Egyesülés, szétválás vagy részesedéscsere esetén az átvevő vagy a megszerző gazdasági társaság tőkéjét megtestesítő értékpapírok elosztása az átadó vagy a megszerzett gazdasági társaság tagjai (részvényesei) számára ez utóbbi társaság tőkéjét megtestesítő értékpapírokért cserében, önmagában nem adhat okot a tagok (részvényesek) jövedelmének, nyereségének vagy tőkenyereségének bármely címen történő megadóztatására.

(2) A tagállamok az (1) bekezdés alkalmazását attól teszik függővé, hogy a tagok (részvényesek) az átvett értékpapírokhoz ne rendeljenek magasabb adózás céljára szolgáló értéket, mint amekkora a kicserélt értékpapíroké volt közvetlenül az egyesülés, szétválás vagy csere előtt.

Az (1) bekezdés alkalmazása nem akadályozhatja a tagállamokat abban, hogy az átvett értékpapírok későbbi átadásából keletkező hasznot ugyanúgy megadóztassák, mint a megszerzés előtt meglévő értékpapírok átruházásából származó hasznot.

[...]”

Az egyezményi szabályozás

8 A jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és a kölcsönös igazgatási és jogi segítségnyújtás szabályainak megállapításáról szóló, Franciaország és Belgium között 1964. március 10-én aláírt egyezmény 18. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„Amennyiben a jelen egyezmény korábbi cikkei másként nem rendelkeznek, valamely szerződő állam állampolgárának jövedelme csak ebben az államban adóköteles.”

9 A jövedelemadók vonatkozásában a kettős adóztatás és az adókijátszás elkerüléséről a Francia Köztársaság, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának kormánya között 1968. május 22-én Londonban aláírt egyezmény (a továbbiakban: francia–brit egyezmény) 13. cikkének (3) és (4) bekezdése az alábbiakat mondja ki:

„(3) Az (1) és (2) bekezdésekben nem említett vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a szerződő államban adóztatható, amelyben az átruházó belföldi illetőségű.

(4) A fenti (3) bekezdés ellenére, amennyiben az egyik szerződő államban illetőséggel rendelkező természetes személy olyan, legalább 25%-os, egyedül vagy más személlyel közösen fennálló, közvetlen vagy közvetett részesedést idegenít el egy olyan társaságban, amely a másik szerződő államban rendelkezik illetőséggel, akkor az elért nyereség ebben a másik államban adóköteles. Ezen bekezdés rendelkezéseit csak akkor kell alkalmazni:

a) ha a természetes személy a második tagállam állampolgára, ám az elsőnek nem állampolgára; és

b) a természetes személy a másik szerző államban a részesedések elidegenítését közvetlenül megelőző ötéves időszakban bármilyen hosszú ideig illetéssel rendelkezett.

Ezen bekezdés rendelkezéseit azokra a nyereségekre is kell alkalmazni, amelyek egy olyan társaság egyéb társasági jogainak elidegenítéséből származnak, amely jogok ezen másik államban a tőkenyereségek adóztatása szempontjából ugyanazon adójogi rendszer alá tartoznak, mint a részesedések elidegenítéséből származó nyereség.”

A francia jog

10 A code général des impôts (általános adótörvénykönyv) (a továbbiakban: CGI) 92B. cikke II. bekezdése 1. pontjának a 2000. január 1-jén hatályosított adófizetés hatálya alatt álló tőkenyereségekre irányadó változata szerint:

„1992. január 1-jétől, vagy pedig értékpapíroknak a társasági adó hatálya alá tartozó társaságnak történő átadása esetén 1991. január 1-jétől nyilvános ajánlattétel, egyesülés, szétválás vagy közös alap változó tőkéjű befektetési társaság általi, hatályos szabályozásnak megfelelő beolvasztása, valamint értékpapír társasági adó hatálya alá tartozó társaságnak történő átadása útján létrejött értékpapírcsere során elért tőkenyereségre vonatkozó adófizetési kötelezettség elhalasztható az értékpapírok cseréje során szerzett értékpapírok átruházásának vagy felvásárlásának időpontjáig [...]”

11 A CGI 160. cikke I. bekezdésének és I ter bekezdésének az alapeljárások tényállásának idején hatályos változata értelmében:

„I. [...] Az így elért tőkenyereség adóztatása kizárólag attól a feltételtől függ, hogy az átruházó, illetve házastársa, valamint felmenő és lemenőági rokonaik által közvetlenül vagy közvetetten birtokolt társasági részesedés az utóbbi öt év folyamán bármely időpontban együttesen meghaladta-e a 25%-os mértéket. Mindazonáltal, ha az átruházás a jelen bekezdésben szereplő személyek egyikének javára történik, a tőkenyereség adómentes, amennyiben e társasági részesedést részben vagy egészben ötéves határidőn belül nem értékesítik tovább harmadik személy részére. Ha ez nem teljesül, a tőkenyereség utáni adót az első átruházó terhére állapítják meg a részesedés harmadik személy részére történő továbbértékesítésének évében.

[...]

Az egy évben keletkezett tőkevesztés kizárólag az ugyanazon évben vagy pedig a tárgyévet követő öt éven belül elért ugyanolyan jellegű tőkenyereség összegébe számítható be.

[...]

I ter. [...] (4) Az 1991. január 1-jét követően egyesülés, szétválás, illetve részesedés társasági adóalanynak történő átadása útján létrejött társasági részesedéscsere során realizált tőkenyereség megadóztatása a 92B. cikk II. bekezdésében foglalt feltételek szerint elhalasztható [...]”

12 A CGI 164B. cikke I. bekezdése f. pontjának 1999-ben hatályos változata értelmében franciaországi eredetű jövedelemnek minősül „a 160. cikkben említett, és a franciaországi székhellyel rendelkező társaságokban fennálló részesedések átruházásából eredő nyereség”.

13 A CGI 244 bis cikke B. részének a részvények 1999-es átruházásakor hatályos szövege elírta:

„A társasági jogok 160. cikkben említett olyan átruházásának eredményét, amelyet olyan természetes személyek valósítanak meg, akik a 4B. cikk értelmében nem tekinthetők francia adójogi illetőségűnek, vagy pedig (formájuktól függetlenül) olyan jogi személyek vagy más szervezetek valósítanak meg, amelyeknek székhelye Franciaországon kívül található, a 160. cikkben említett módon kell megállapítani és megadóztatni.”

Az alapeljárások és az elzeteres döntéshozatalra elterjesztett kérdések

A C-327/16. sz. ügy

14 1996. december 23-án a francia adóilletőségű M. Jacob az egy francia jog alá tartozó társaságban fennálló értékpapírjait átruházta egy másik francia jog alá tartozó társaságra, az utóbbi értékpapírjai ellenében. A tényállás idején alkalmazandó francia adójogszabályok szerint az ezen értékpapírcsereügylet során elért tkenyereség a halasztott adózás hatálya alatt állt.

15 2004 október 1-jén M. Jacob Franciaországból Belgiumba helyezte át adóilletőségét.

16 2007. december 21-én M. Jacob a szóban forgó csereügylet során szerzett összes értékpapírt átruházta. Ezen átruházást követően késedelmi kamattal és 10%-os adókiegészítéssel kivetették az elhalasztott tkenyereségadót a 2007. évre vonatkozóan.

17 2012. június 8-i ítéletében a tribunal administratif de Montreuil (montreuil-i közigazgatási bíróság, Franciaország) mentesítette M. Jacobot az ilyen kiegészítő jövedelemadó alól. 2015. május 28-án a cour administrative d'appel de Versailles (versailles-i közigazgatási fellebbviteli bíróság, Franciaország) hatályon kívül helyezte ezt az ítéletet, és visszaállította azon teljes adófizetési kötelezettséget, amely alól mentesítették M. Jacobot.

18 2015. október 1-jén M. Jacob felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Conseil d'État-hoz (államtanács, Franciaország), amelyben úgy érvel, hogy az alapügyben szereplő nemzeti jogszabály, amely az egyesülésekről szóló irányelv 8. cikkének a francia jogba történő átültetésére irányul, sérti az e 8. cikk által követett célokat. M. Jacob állítja e tekintetben, hogy az említett 8. cikk szerint valamely tkenyereség adóztatandó tényállása a szerzett értékpapírok későbbi átruházása, nem pedig az értékpapírcsereügylet; mivel ezen ügylet adózási szempontból közbenes és semleges ügyletnek minősül.

19 A kérdést elterjesztő bíróság megállapítja lényegében, hogy a szóban forgó nemzeti jogszabály értelmezése az egyesülésekről szóló irányelv 8. cikkének értelmezésétől függ.

20 E körülmények között a Conseil d'État (államtanács) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és elzeteres döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) A[z egyesülésekről szóló] irányelv 8. cikkének rendelkezéseit úgy kell-e értelmezni, hogy azok az [egyesülésekről szóló] irányelv hatálya alá tartozó értékpapírcserék vonatkozásában megtiltják olyan halasztott adózási mechanizmus alkalmazását, amely – kivételt engedve azon f szabály alól, miszerint a tkenyereség adóztatandó tényállása a nyereség realizálásának évében valósul meg – elírja, hogy a csereből származó tkenyereség megállapítására és kiszámítására az értékpapírcsere lebonyolításakor, az adó kivetésére pedig abban az évben kerül sor, amikor a halasztott adózást megszüntető esemény, például a csereügylet lebonyolításakor szerzett értékpapírok átruházása bekövetkezik?

2) A[z egyesülésekről szóló] irányelv 8. cikkének rendelkezéseit úgy kell-e értelmezni, hogy azok az [egyesülésekről szóló] irányelv hatálya alá tartozó értékpapírcserék vonatkozásában megtiltják, hogy az értékpapírcsereből származó tkenyereséget – feltételezve, hogy az

adóköteles – az az állam adóztassa meg, ahol az adóalany a csereügylet lebonyolításának időpontjában illetéssel rendelkezett, noha az adóalany a fenti csereügylet során megszerzett értékpapírok átruházásakor, amelyre vonatkozóan a cseréből származó tőkennyereséget ténylegesen megadóztatták, adóilletésségét már más tagállamba helyezte át?”

A C-421/16. sz. ügy

21 Az 1997-től brit adóilletésség M. Lassus 1999. december 7-én az egy francia jog alá tartozó társaságban fennálló értékpapírjait átruházta egy luxemburgi jog alá tartozó társaságra, az utóbbi értékpapírjai ellenében. Ennek során tőkennyereséget állapítottak meg, amely a tényállás idején hatályos jogszabály szerint a halasztott adózás hatálya alatt állt.

22 A Bíróság rendelkezésére álló iratokból kitűnik, hogy e csereügyletet követően M. Lassus az említett luxemburgi jog szerinti társaságtól más értékpapírokat is megszerzett. 2002. decemberében M. Lassus átruházta az ugyanezen társaságban általa birtokolt értékpapírok 45%-át.

23 Úgy véelve, hogy a M. Lassus által szerzett értékpapíroknak a 45%-a az említett csereügylet során átruházásra került, az adóhatóság az 1999. évre megállapítottak szerint kivetette az adót a tőkennyereség annak megfelelően, halasztott adózással érintett részére. Következésképpen az adóhatóság M. Lassus terhére a 2002-es évre vonatkozó kiegészítő jövedelemadó-fizetési kötelezettséget állapított meg.

24 E fizetési kötelezettséget vitatva M. Lassus a tribunal administratif de Paris-hoz (párizsi közigazgatási bíróság, Franciaország) fordult, amely elutasította keresetét. Az elé terjesztett fellebbezés nyomán eljáró cour administrative d'appel de Paris (párizsi közigazgatási fellebbviteli bíróság, Franciaország) hatályon kívül helyezte az elsőfokú bíróság döntését, ennélfogva mentesítette M. Lassust az említett fizetési kötelezettség teljesítése alól. Az adóhatóság ekkor felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Conseil d'État-hoz (államtanács) ezen első határozattal szemben.

25 A kérdést előterjesztő bíróság eladja, hogy az alapügy tárgyát képező jogszabály, valamint a francia–brit adóügyi egyezmény 13. cikke (4) bekezdésének a) és b) pontja értelmében a brit adóilletésség M. Lassus által 1999-ben teljesített értékpapírcsereügyletből származó tőkennyereséget meg lehetett adóztatni Franciaországban.

26 Ezenkívül e bíróság úgy véli, hogy a szóban forgó nemzeti jogszabály kizárólag arra ad lehetőséget, hogy – eltérve attól a szabálytól, miszerint a tőkennyereség adóztatandó tényállása a nyereség elérésének évében valósul meg – az értékpapírcsereügyletből származó tőkennyereség megállapítása és kiszámítása az említett ügylet teljesítésének évében történjék, az adóztatása azonban abban az évben, amikor a halasztott adózást megszüntető esemény, azaz a csere során szerzett értékpapírok átruházása bekövetkezik.

27 Ezen összefüggésben az a körülmény, hogy az átvett értékpapírok későbbi átruházásából eredő tőkennyereség a Francia Köztársaságtól eltérő tagállamban adóztatható, az említett bíróság szerint nem befolyásolja az utóbbi tagállamot abban, hogy adót vessen ki az alapügyben szóban forgó csereügyletből származó tőkennyereségre.

28 Mindazonáltal M. Lassus vitatja ezt az értelmezést. Úgy érvel először is, hogy a nemzeti jogszabály által bevezetett halasztott adózás mechanizmusa összeegyeztethetetlen az egyesülésekről szóló irányelv 8. cikkének rendelkezéseivel. Megállapítja, hogy e cikk szerint az adóztatandó tényállás az átvett értékpapírok későbbi átruházása, nem pedig az értékpapírcsereügylet, amely utóbbi ügylet adózási szempontból közbensé és semleges

ügyletnek min?sül. Ezenkívül arra hivatkozik, hogy a jelen ügyben az átvett értékpapírok átruházásának időpontjában a Francia Köztársaság már elvesztette adóztatási joghatóságát az érintett t?kenyereség tekintetében, mivel az átruházás az Egyesült Királyság adóztatási joghatósága alá tartozott.

29 Egyébiránt amennyiben az átruházás Franciaországban adóköteles, mivel a nemzeti jogszabály lehetővé teszi a belföldi adóalanyok számára az átruházásból származó t?kevesztésnek az ugyanolyan jellegű t?kenyereségbe való beszámítását, akkor az, hogy az adóhatóság elutasította az értékpapírok 2002-es átruházásából eredő t?kevesztésnek az értékpapírcsereügyletből származó, adóhalasztás hatálya alatt álló t?kenyereségbe való beszámítását, sérti a letelepedés szabadságát.

30 E körülmények között a Conseil d'État (államtanács) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) A[z egyesülésekről szóló] irányelv 8. cikkének rendelkezéseit úgy kell-e értelmezni, hogy azok az [egyesülésekről szóló] irányelv hatálya alá tartozó értékpapírcserék vonatkozásában megtiltják olyan halasztott adózási mechanizmus alkalmazását, amely – kivételt engedve azon f?szabály alól, miszerint a t?kenyereség adóztatandó tényállása a nyereség realizálásának évében valósul meg – előírja, hogy a csereből származó t?kenyereség megállapítására és kiszámítására az értékpapírcsere lebonyolításakor, az adó kivetésére pedig abban az évben kerül sor, amikor a halasztott adózási megszüntető esemény, például a csereügylet lebonyolításakor szerzett értékpapírok átruházása bekövetkezik?

2) A részesedéscserével megvalósuló t?kenyereséget – amennyiben az adókötelesnek min?sül – akkor is megadóztathatja-e az a tagállam, amely a csereügylet megvalósulása időpontjában az adóztatásra jogosult, ha az ezen ügylet megvalósulásakor kapott részvények átruházása már a másik tagállam adóztatási joghatósága alá esik?

3) Amennyiben a fenti kérdésekre azt a választ kell adni, hogy az irányelv nem tiltja, hogy az értékpapírcsereből származó t?kenyereséget a csereügylet során kapott értékpapírok későbbi átruházásának időpontjában adóztassák meg, még akkor is, ha ez a két ügylet nem ugyanazon tagállam adóztatási joghatósága alá esik, az a tagállam, amelyben a csereügyletből származó t?kenyereség adóztatását elhalasztották, megadóztathatja-e ezen átruházás időpontjában az elhalasztott t?kenyereséget a kétoldalú adóügyi egyezmény alkalmazandó rendelkezéseire is figyelemmel, tekintet nélkül az átruházás eredményére, ha az t?kevesztéshez vezet? Ez a kérdés a[z egyesülésekről szóló] irányelvre és az [EK] szerződés 43. cikkében, hatályos formájában az [EUM] szerződés 49. cikkében garantált szabadságára egyaránt vonatkozik, mivel egy olyan adóalany, aki a csereügylet, illetve az értékpapír átruházási ügylet időpontjában is franciaországi adóügyi illetéssel rendelkezik, részesülhetne az átruházás következtében fellépő t?kevesztés beszámításából [...].

4) Amennyiben a [harmadik kérdésre] azt a választ kell adni, hogy a csereügylet során megszerzett részvények átruházásából keletkezett árfolyamvesztést figyelembe kell venni, annak a tagállamnak, ahol a részesedéscsereből eredő t?kenyereséget realizálták, be kell-e számítani a csereügyletből eredő t?kevesztést a t?kenyereségbe, vagy pedig amennyiben nem tartozik adóztatási joghatósága alá az átruházás, le kell-e mondania a t?kenyereség megadóztatásáról?

5) Amennyiben a [negyedik kérdésre] azt a választ kell adni, hogy be kell számítani az átruházás során keletkezett t?kevesztést a részesedéscsere során realizált t?kenyereségbe, az átruházott részvények milyen szerzési árát kell alapul venni az átruházás kapcsán keletkezett t?kevesztés kiszámítása során? Különösen: a társaság által a csereügylet keretében

megszerzett részvényeknek a t?kenyereségr?l szóló bevalláson szerepl?, a csereügylet során kapott részvények számával elosztott összértékét kell?e az átruházott részvények beszerzési egységáraként figyelembe venni, vagy pedig súlyozott átlagolással kapott beszerzési árat kell alapul venni, figyelemmel a részesedéscsere utáni ügyletekre, mint például más részvények megszerzésére vagy pedig ugyanazon társaság részvényeinek ingyenes juttatására?”

31 A Bíróság elnöke 2017. november 10?i végzésével elrendelte a C?327/16. sz. és a C?421/16. sz. ügy egyesítését a szóbeli szakasz lefolytatása és az ítélet meghozatala céljából.

Az el?zetes döntéshozatalra el?terjesztett kérdésekr?l

Az elfogadhatóságról

32 Amint azt a f?tanácsnok az indítványa 46. pontjában megállapította, az egyesülésekr?l szóló irányelv 1. cikkéb?l kit?nik, hogy az alkalmazandó a határokon átnyúló egyesülésekre, szétválásokra, eszközátruházásokra és részesedéscserékre irányuló ügyletekre, amelyek két vagy több különböz? tagállam társaságait érintik. Márpedig a C?327/16. sz. ügy alapját képez? tényállás egyetlen és ugyanazon tagállamban – a jelen esetben Franciaországban – letelepedett két társaságot érint? értékpapírcsere?ügyletre vonatkozik.

33 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság elfogadhatónak ítélte az el?zetes döntéshozatal iránti kérelmeket azokban az esetekben, amikor az alapügy tényállása nem tartozott ugyan közvetlenül az uniós jog hatálya alá, ám az uniós jog rendelkezéseit a nemzeti jog alkalmazandóvá tette, amely jog a minden elemében egyetlen tagállamra korlátozódó helyzetekre adott megoldásaira nézve az uniós jog által nyújtott megoldásokhoz igazodott (2016. november 15?i Ullens de Schooten ítélet, C?268/15, EU:C:2016:874, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

34 Ilyen esetben ugyanis egyértelm? uniós érdek, hogy a kés?bbi eltér? értelmezések megakadályozása érdekében egységesen értelmezzék az uniós jogból vett rendelkezéseket vagy fogalmakat, függetlenül attól, hogy milyen körülmények között alkalmazzák ?ket (2013. március 14?i Allianz Hungária Biztosító és társai ítélet, C?32/11, EU:C:2013:160, 20. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

35 A jelen esetben meg kell állapítani el?ször is, hogy az el?terjesztett kérdések uniós jogi rendelkezéseknek – azaz egyesülésekr?l szóló irányelv rendelkezéseinek – az értelmezésére vonatkoznak.

36 Másodszor, a Bírósághoz 2016. július 21?én benyújtott felvilágosításkérésre válaszul a kérdést el?terjeszt? bíróság pontosította, hogy az alapügyben szerepl?, az egyesülésekr?l szóló irányelv végrehajtása érdekében elfogadott jogszabály ugyanazon feltételekkel alkalmazandó az értékpapírcsere?ügyletekre, függetlenül attól, hogy tisztán bels? vagy határon átnyúló helyzetekr?l van?e szó, mivel az értékpapír?birtokos adóalany Franciaországban rendelkezik lakóhellyel a csere id?pontjában.

37 Mivel a szóban forgó nemzeti jogszabály a tisztán bels? jelleg? értékpapírcsere?ügylet helyzeteire adott megoldások tekintetében az egyesülésekr?l szóló irányelv megoldásaihoz igazodik, meg kell állapítani, hogy a kérdést el?terjeszt? bíróság által a C?327/16. sz. ügyben el?terjesztett kérdések elfogadhatók.

38 Ami a C?421/16. sz. ügyet illeti, az osztrák kormány lényegében azt állapítja meg, hogy nem tartozik az egyesülésekr?l szóló irányelv hatálya alá az a helyzet, amelyben a megszerzett társaság tagjának más tagállamban van az adóillet?sége, mint a megszerzett társaságé vagy a

megszerz? társaságé. Márpedig az alapügyben M. Lassusnak a szóban forgó értékpapírcsere?ügyletekkor az Egyesült Királyságban volt az adóillet?sége, j?llehet a megszerzett társaság vagy a megszerz? társaság Franciaországban, illetve Luxemburgban telepedett le.

39 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az egyesülésekr?l szóló irányelv egyetlen rendelkezése sem írja el? a hatálya ilyen korlátozását.

40 Ugyanis, amint az a jelen ítélet 32. pontjában említésre került, az egyesülésekr?l szóló irányelv célja, hogy alkalmazásra kerüljön, amikor az egyesülésekr?l szóló irányelv 3. cikkében szerepl? feltételeket teljesít? két vagy több különböz? tagállam társaságai között az ezen irányelv 2. cikke szerinti értékpapírcserére kerül sor.

41 Ennélfogva az egyesülésekr?l szóló irányelv hatályának megállapítása tekintetében nem bír jelent?séggel az a tény, hogy a szóban forgó értékpapírok birtokosainak az értékpapírcserével érintett e két társaságtól eltér? tagállamban van az adóillet?sége.

42 A jelen esetben nem vitatott egyrészt, hogy az alapügyben szóban forgó ügylet két különböz? tagállam társaságát érinti, másrészt pedig, hogy az érintett társaságok teljesítik az ezen irányelv 3. cikkében foglalt feltételeket.

43 E feltételek mellett nem állapítható meg, hogy az egyesülésekr?l szóló irányelv csak abban az esetben alkalmazható, ha a megszerzett társaság tagjának ugyanabban a tagállamban van az adóillet?sége, mint a megszerzett társaságnak vagy a megszerz? társaságnak. Ennélfogva válaszolni kell a kérdést el?terjeszt? bíróság által a C?421/16. sz. ügyben el?terjesztett kérdésekre.

Az ügy érdemér?l

Az els? kérdésekr?l

44 A C?327/16. és C?421/16. sz. ügyben el?terjesztett els? kérdéseivel a kérdést el?terjeszt? bíróság lényegében arra vár választ, hogy az egyesülésekr?l szóló irányelv 8. cikkét úgy kell?e értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan tagállami jogszabály, amely szerint értékpapírcsere?ügyletb?l ered? t?kenyereség megállapításra kerül ezen ügylet során, adóztatását azonban elhalasztják az e halasztott adóztatást megszüntet? esemény bekövetkeztének évéig, a jelen esetben az átvett értékpapírok átruházásáig.

45 El?zetesen meg kell állapítani, hogy e két ügyben nem állították, hogy az érintett adóalanyok az átvett értékpapírokhoz magasabb adóztatás céljára szolgáló értéket rendeltek, mint a szóban forgó csereügylet el?tt közvetlenül kicserélt értékpapírokhoz. Ennélfogva az egyesülésekr?l szóló irányelv 8. cikkének (1) bekezdése alkalmazandó a szóban forgó csereügyletekre.

46 E rendelkezés szerint részesedéscsere esetén az átvev? vagy a megszerz? gazdasági társaság t?kéjét megtestesít? értékpapírok elosztása az átadó vagy a megszerzett gazdasági társaság valamely tagja számára ez utóbbi társaság t?kéjét megtestesít? értékpapírokért cserében, önmagában nem adhat okot e tag jövedelmének, nyereségének vagy t?kenyereségének bármely címen történ? megadóztatására.

47 Amint az az irányelv els? és negyedik preambulumbekkezdéséb?l is következik, az egyesülésekr?l szóló irányelv az adósemlegességnek az ilyen tag tekintetében fennálló e követelményével annak azt kívánja biztosítani, hogy a különböz? tagállamok társaságait érint?

értékpapírcseréket ne akadályozzák a tagállamok adóügyi rendelkezéseiből származó korlátozások, hátrányok vagy torzulások (2008. december 11-én A. T. ítélet, C-285/07, EU:C:2008:705, 21. pont).

48 Mindazonáltal emlékeztetni kell arra, hogy az egyesülésekről szóló irányelv célja a negyedik preambulumbekzdése szerint a megszerzett vagy a megszerzett gazdasági társaság szerint illetékes állam pénzügyi érdekeinek védelmére való gondoskodás. Márpedig e pénzügyi érdekek között szerepel az értékpapírcsereügyletet megelőzően meglévő értékpapírokhoz kapcsolódó tőkennyereség megadóztatásának hatásköre.

49 Az egyesülésekről szóló irányelv 8. cikke (2) bekezdésének második albekezdése úgy rendelkezik, hogy az e cikk (1) bekezdésének alkalmazása nem akadályozhatja a tagállamokat abban, hogy az átvett értékpapírok későbbi átadásából keletkező hasznot ugyanúgy megadóztassák, mint a megszerzés előtt meglévő értékpapírok átruházásából származó hasznot (2008. december 11-én A. T. ítélet, C-285/07, EU:C:2008:705, 21. pont).

50 Úgy történik, hogy ha az egyesülésekről szóló irányelv 8. cikkének (1) bekezdése azt előírva, hogy maga az értékpapírcsereügylet nem vezethet az ezen ügyletből eredő tőkennyereség megadóztatásához, biztosítja az ilyen ügylet adósemlegességét, mivel ezen adósemlegesség mindazonáltal nem foglalja magában az ilyen tőkennyereségnek az adóztatási joghatósággal rendelkező tagállamok által történő megadóztatását, hanem csak annak megállapítását tiltja meg, hogy e csereügylet minősüljön adóztatandó tényállásnak.

51 Ezzel szemben sem az egyesülésekről szóló irányelv 8. cikke, sem pedig ezen irányelv más cikke sem tartalmaz az e 8. cikk végrehajtásához megfelelő adóintézkedésekre vonatkozó rendelkezéseket.

52 A tagállamok ennél fogva az uniós jog tiszteletben tartásával bizonyos mozgástérrel rendelkeznek ezen végrehajtást illetően (lásd ebben az értelemben: 2007. július 5-én Kofoed ítélet, C-321/05, EU:C:2007:408, 41–43. pont; 2017. november 23-án A ítélet, C-292/16, EU:C:2017:888, 22. pont).

53 A szóban forgó jogszabály által előírt intézkedést illetően, az először is az értékpapírcsereügyletből származó tőkennyereség ezen ügylet során történő megállapításában, másodszer pedig adóztatásának az átvett értékpapírok későbbi átruházásának időpontjáig történő elhalasztásában áll.

54 Az ilyen intézkedés, amennyiben ahhoz vezet, hogy az e tőkennyereség adóztatandó tényállását elhalasztják az e halasztott adózást megszüntető esemény bekövetkeztének évéig, azaz az átvett értékpapírok átruházásáig, biztosítja, amint azt a főtanácsnok az indítványa 59. és 60. pontjában megállapította, hogy az értékpapírcsereügylet önmagában nem vezet az említett tőkennyereség adóztatásához. Ezen intézkedés ennél fogva tiszteletben tartja az egyesülésekről szóló irányelv 8. cikkének (1) bekezdése szerinti adósemlegesség elvét.

55 E következtetést nem kérdőjelezheti meg az a pusztán körülmény, hogy az értékpapírcsereügyletből eredő tőkennyereség ezen ügylet során kerül megállapításra. E tekintetben pontosítani kell, hogy az ilyen megállapítás csak egy olyan technikának minősül, amely lehetővé teszi a csereügyletet megelőzően meglévő értékpapírok adóztatásának joghatóságával rendelkező – az egyesülésekről szóló irányelv 8. cikkének (1) bekezdése szerint joghatóságának ezen ügylet során történő gyakorlásában akadályozott – tagállam számára, hogy megőrizze az adóztatási joghatóságát, és azt az ezen irányelv 8. cikke (2) bekezdésének második albekezdése szerint később, azaz az átvett értékpapírok átruházásának időpontjában gyakorolja.

56 E feltételek mellett azt kell válaszolni a C-327/16. és C-421/16. sz. ügyben szereplő első kérdésekre, hogy az egyesülésekről szóló irányelv 8. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan tagállami jogszabály, amely szerint az ezen irányelv hatálya alá tartozó értékpapírcsereügyletből eredő tőkenereség ezen ügylet során megállapításra kerül, adóztatását azonban elhalasztják az elhalasztott adózást megszüntető esemény bekövetkeztének évéig, a jelen esetben az átvett értékpapírok átruházásáig.

A harmadik és a negyedik kérdésről

57 A C-327/16. és C-421/16. sz. ügyben szereplő második kérdéseivel a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az egyesülésekről szóló irányelv 8. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan tagállami jogszabály, amely előírja a halasztott adózás hatálya alatt álló értékpapírcsereügylethez kapcsolódó tőkenereségnek az átvett értékpapírok későbbi átruházásakor történő adóztatását, jóllehet ezen átruházás nem tartozik e tagállam adóztatási joghatósága alá.

58 Amint az a jelen ítélet 49. és 50. pontjából kitűnik, az egyesülésekről szóló irányelv 8. cikke (2) bekezdésének második albekezdéséből következik, hogy az értékpapírcsereügylet során fennálló adósemlegesség e 8. cikk (1) bekezdése szerinti kötelezettsége nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy az átvett értékpapírok későbbi átruházásából eredő tőkenereséget ugyanúgy megadóztassák, mint a megszerzés előtt meglévő értékpapírok átruházásából származó tőkenereséget.

59 Ezen 8. cikk (2) bekezdésének második albekezdése így elismeri az értékpapírcsereügylethez kapcsolódó tőkenereségre vonatkozó adóztatási joghatósággal rendelkező – azonban az egyesülésekről szóló irányelv 8. cikkének (1) bekezdése szerint e csereügylet során e joghatóságuk gyakorlásában akadályozott – tagállamok azon jogát, hogy e joghatóságukat az átvett értékpapírok későbbi átruházásának időpontjában gyakorolják.

60 Így, amint azt a főtanácsnok az indítványa 68. pontjában megállapította, az egyesülésekről szóló irányelv nem harmonizálja a tagállamok közötti adóztatási joghatóság megosztásának szempontjait. Nem szabályozza tehát az ilyen tőkenereségre vonatkozó adóztatási joghatóságot.

61 Az uniós szintű harmonizálás hiányában a tagállamok továbbra is jogosultak egyezményekben vagy egyoldalúan, az uniós jogot tiszteletben tartva meghatározni adóztatási joghatóságuk megosztásának szempontjait, a kettős adóztatás elkerülése érdekében (lásd analógia útján: 2011. november 29-ii National Grid Indus ítélet, C-371/10, EU:C:2011:785, 45. és 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

62 A jelen esetben a kérdést előterjesztő bíróság megállapítja, hogy az értékpapírcsereügyletekből eredő tőkenereség a nemzeti jog és az egyezményes jog szerint a Francia Köztársaság adóztatási joghatósága alá tartozik.

63 E feltételek mellett, és mivel az egyesülésekről szóló irányelvvvel – amint az a jelen ítélet 56. pontjából kitűnik – nem ellentétes, hogy az értékpapírcsereügyletekből eredő tőkenereség adóztatását elhalasztják az átvett értékpapírok későbbi átruházásáig, ezen irányelv nem akadályozza meg az érintett tagállamot abban, hogy ezen átruházás alkalmával adót vessen ki e tőkenereségre.

64 Az az egyszerű körülmény, hogy az átvett értékpapírok az értékpapírcsereügyletből eredő tőkenereségre vonatkozó adóztatási joghatósággal rendelkező tagállamtól eltérő tagállam adóztatási joghatósága alá tartoznak, amint az a főtanácsnok indítványa 69–71. pontjából

következik, nem foszthatja meg az el?bbi tagállamot attól, hogy gyakorolja adóztatási joghatóságát az adóztatási joghatósága alatt keletkezett t?kenyeresség vonatkozásában.

65 E megállapítás megfelel a Bíróság által elismert, a tagállamok adóztatási joghatósága megosztásának meg?rzését szolgáló id?beli szemponttal párosított területi adóztatás elvének is, amely szerint a tagállam jogosult az adóztatási joghatósága alatt keletkezett t?kenyeresség megadóztatására (lásd ebben az értelemben: 2011. november 29?i National Grid Indus ítélet, C?371/10, EU:C:2011:785, 45. és 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

66 Ennélfogva a C?327/16. és C?421/16. sz. ügyben szerepl? második kérdésekre azt választ kell adni, hogy az egyesületekr?l szóló irányelv 8. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan tagállami jogszabály, amely el?írja a halasztott adózás hatálya alatt álló értékpapírcsere?ügylethez kapcsolódó t?kenyerességnek az átvett értékpapírok kés?bbi átruházásakor történ? adóztatását, jóllehet ezen átruházás nem tartozik e tagállam adóztatási joghatósága alá.

A C?421/16. sz. ügyben el?terjesztett harmadik, negyedik és ötödik kérdés?

67 El?zetesen meg kell állapítani, amint az a Bíróság rendelkezésére álló iratokból kit?nik, hogy M. Lassus az alapügyben szóban forgó értékpapírcsere?ügylet id?pontjában az Egyesült Királyságban rendelkezett adóillet?séggel. Mindazonáltal a francia–brit egyezmény szerint Franciaországban lakóhellyel rendelke? értékpapír?birtokos adóalanynak tekintették, így az ezen értékpapírcsere?ügyletb?l ered? t?kenyeresség e tagállam adóztatási joghatósága alá tartozott.

68 Ezen iratokból szintén kit?nik, hogy az alapügyben szóban forgó jogszabály szerint az adott évben keletkezett t?keveszteség az ugyanazon évben vagy pedig a tárgyévet követ? öt éven belül elért ugyanolyan jelleg? t?kenyeresség összegébe számítható be. Márpedig az alapügyben nem vitatott, hogy az érintett t?keveszteséget ezen ötéves határid?n belül szenvedték el.

69 A tárgyalás során a francia kormány pontosította, hogy az átvett értékpapírok kés?bbi átruházása során keletkezett esetleges t?keveszteségnek a halasztott adózás hatálya alatt álló t?kenyerességbe történ? beszámítása nem lehetséges abban a helyzetben, amikor az átruházás id?pontjában az ezen értékpapírokat birtokló adóalanynak nem Franciaországban van az adóillet?sége.

70 Így a C?421/16. sz. ügyben el?terjesztett, együttesen vizsgálandó harmadik, negyedik és ötödik kérdésével a kérdést el?terjeszt? bíróság lényegében arra vár választ, hogy az egyesületekr?l szóló irányelvet és az EUMSZ 49. cikket úgy kell?e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan tagállami jogszabály, amely abban a helyzetben, amikor az átvett értékpapírok kés?bbi átruházása nem tartozik e tagállam adóztatási joghatósága alá, el?írja ezen átruházás alkalmával a halasztott adózás hatálya alatt álló t?kenyeresség adóztatását, figyelmen kívül hagyva az ekkor esetlegesen keletkezett t?keveszteséget, jóllehet az ilyen t?keveszteség figyelembevételre kerül, ha az értékpapír?birtokos adóalanynak az említett átruházáskor az említett tagállamban van az adóillet?sége. Egyébiránt a kérdést el?terjeszt? bíróság adott esetben azt is meg kívánja tudni, hogy melyek e beszámítás és e t?keveszteség kiszámításának módjai.

71 Emlékeztetni kell arra, hogy az egyesületekr?l szóló irányelv hatálya alá tartozó ügyletek a letelepedés szabadsága gyakorlásának különleges, a bels? piac megfelel? m?ködése szempontjából fontos szabályát képezik, és ezáltal azon gazdasági tevékenységek közé tartoznak, amelyek tekintetében a tagállamok kötelesek figyelembe venni e szabadságot (2017. november 23?i A ítélet, C?292/16, EU:C:2017:888, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

72 Mindazonáltal amint azt a f?tanácsnok az indítványai 78., 100. és 101. pontjában megállapította, az egyesületekr?l szóló irányelv nem szabályozza sem az átvett értékpapírok kés?bbi átruházása során keletkezett esetleges t?kevesztés lehetséges beszámításának kérdését, sem pedig az ilyen beszámításnak vagy annak kiszámításának a módjait. Az ilyen beszámításra vonatkozó kérdések tehát a származási tagállam nemzeti joga alá tartoznak az uniós jog – a jelen esetben különösen az EUMSZ 49. cikk – tiszteletben tartásával.

73 Következésképpen az említett kérdéseket kizárólag az EUMSZ 49. cikkre tekintettel kell megvizsgálni.

74 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 49. cikk szerinti letelepedés szabadsága korlátozásának tekintend? minden olyan intézkedés, amely e szabadság gyakorlását tiltja, zavarja vagy kevésbé vonzóvá teszi (2017. november 23?i A ítélet, C?292/16, EU:C:2017:888, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

75 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy az átvett értékpapírok kés?bbi átruházásának id?pontjában M. Lassus külföldi értékpapír?birtokos adóalany volt, így nem tudta beszámítani az ezen átruházás során esetlegesen keletkezett t?kevesztést a cseréb?l ered?, halasztott adózás hatálya alatt álló t?kenyereségbe, míg ha belföldi értékpapír?birtokos adóalany lett volna, élhetett volna e beszámítással.

76 Az ilyen, attól függ?en eltér? bánásmód, hogy az átvett értékpapírok átruházásának id?pontjában az értékpapír?birtokos adóalanynak az érintett tagállamban van?e az adóillet?sége, alkalmas arra, hogy gátolja vagy kevésbé vonzóvá tegye a külföldi értékpapír?birtokos adóalanyok számára az egyesületekr?l szóló irányelv hatálya alá tartozó társaságok átszervezésére irányuló ügyleteket, ennél fogva akadályozza a letelepedés szabadságát.

77 E korlátozás csak akkor fogadható el, ha olyan helyzetekre vonatkozik, amelyek objektíve nem hasonlíthatók össze, vagy ha azt az uniós jogban elismert, közérdeken alapuló nyomós okok igazolják. Azonban ebben az esetben is szükséges, hogy az alkalmas legyen az elérni kívánt cél megvalósításának biztosítására, és ne lépje túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket (2017. november 23?i A ítélet, C?292/16, EU:C:2017:888, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

78 Az érintett helyzetek összehasonlíthatóságát illet?en meg kell állapítani, hogy az alapügyben szóban forgó jogszabály az értékpapírcseréb?l ered?, akkor keletkezett t?kenyereség megadóztatására irányul, amikor M. Lassust franciaországi adóillet?ség? adóalanyként kezelték. Az ilyen adóztatást illet?en, amelyet az átvett szerzett értékpapírok kés?bbi átruházásáig elhalasztottak, az olyan külföldi értékpapír?birtokos adóalany, mint M. Lassus helyzete az átruházáskor objektíve összehasonlítható az ugyanezen átruházáskor belföldi értékpapír?birtokos adóalany helyzetével.

79 Azon kérdést illet?en, hogy a szóban forgó akadály igazolható?e az uniós jog által elismert közérdeken alapuló nyomós okokkal, a francia kormány megállapítja, hogy az adóztatási joghatóság tagállamok közötti megosztásához kapcsolódó közérdeken alapuló nyomós ok igazolhat ilyen akadályt.

80 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az adóztatási joghatóság tagállamok közötti megosztásának védelme a Bíróság által elfogadott cél (lásd ebben az értelemben: 2011. november 29?i National Grid Indus ítélet, C?371/10, EU:C:2011:785, 45. pont).

81 Mindazonáltal az olyan körülmények között, mint amelyek az alapügyben szerepelnek,

amint azt a f?tanácsnok az indítványa 93. pontjában megállapította, e cél nem igazolhat ilyen akadályt, mivel kizárólag a Francia Köztársaság adóztatási joghatósága vitatott.

82 E tekintetben pontosítani kell, hogy az alapügyben szóban forgó körülmények eltérnek a Bíróság olyan ítélkezési gyakorlatának alapjául szolgáló, a t?kenyereség kilépéskori megadóztatására vonatkozó ügyekben szerepl? körülményekt?l, mint a 2011. november 29?i National Grid Indus ítélet (C?371/10, EU:C:2011:785). Ugyanis az ezen ítélet alapjául szolgáló ügy az adóbeszedés elhalasztását, azaz egy olyan adótartozást, amely akkor került véglegesen megállapításra, amikor az adóalanynak, a lakóhelyének áttétele okán, megsz?nt az adóillet?sége a származási tagállamban, nem pedig, mint az alapügyben, a halasztott adózást érintette. E körülmények között állapította meg a Bíróság a 2011. november 29?i National Grid Indus ítélet (C?371/10, EU:C:2011:785) 61. pontjában, hogy az értékcsökkenésnek a fogadó tagállam általi figyelmen kívül hagyása nem kötelezi a származási tagállamot arra, hogy az új társasági részesedések végleges átruházásakor újraértelmezze azt az adótartozást, amelyet akkor állapítottak meg véglegesen, amikor az adóalanynak lakóhelye áthelyezése okán megsz?nt az adóillet?sége a származási tagállamban.

83 Márpedig az alapügyben szóban forgó t?kenyereségnek az átvett értékpapírok kés?bbi átruházásáig történ? halasztott adózása azzal a következménnyel jár, hogy e t?kenyereséget, azon tény ellenére, hogy az értékpapírcsere?ügylet során megállapításra került, csak e kés?bbi átruházáskor adóztatják meg. Ez azzal jár, hogy az érintett tagállam az említett t?kenyereség vonatkozásában gyakorolja adóztatási joghatóságát a szóban forgó t?keveszteség keletkezésekor. Ennélfogva az ilyen t?keveszteség figyelembevétele, amint azt az Európai Bizottság ezzel összefüggésben megállapította, az adóztatási joghatóságával az említett átruházáskor ténylegesen adókötelessé vált ugyanezen t?kenyereség vonatkozásában élni kívánó e tagállam kötelezettségébe illeszkedik.

84 Ennélfogva az EUMSZ 49. cikkkel ellentétes az a tagállami jogszabály, amely abban a helyzetben, amikor az átvett értékpapírok kés?bbi átruházása nem tartozik e tagállam adóztatási joghatósága alá, el?írja a halasztott adózás hatálya alatt álló t?kenyereség ezen átruházás alkalmával történ? adóztatását, figyelmen kívül hagyva az ekkor esetlegesen keletkezett t?keveszteséget, jóllehet az ilyen t?keveszteség figyelembevétele ker?l, ha az értékpapír?birtokos adóalanynak az említett átruházáskor az említett tagállamban van az adóillet?sége.

85 Ami az alapügyben szóban forgó t?keveszteség a beszámításának és kiszámításának módjait illeti, mivel az uniós jog, amint az a jelen ítélet 72. pontjából kit?nik, nem írta el? e módokat, tagállamok feladata – az uniós jog, különösen az EUMSZ 49. cikk tiszteletben tartásával – e módok megállapítása.

86 A fenti megfontolásokra tekintettel azt kell válaszolni a C?421/16. sz. ügyben szerepl? harmadik, negyedik és ötödik kérdésre, hogy az EUMSZ 49. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az a tagállami jogszabály, amely abban a helyzetben, amikor az átvett értékpapírok kés?bbi átruházása nem tartozik e tagállam adóztatási joghatósága alá, el?írja a halasztott adózás hatálya alatt álló t?kenyereség ezen átruházás alkalmával történ? adóztatását, figyelmen kívül hagyva az ekkor esetlegesen keletkezett t?keveszteséget, jóllehet az ilyen t?keveszteség figyelembevétele ker?l, ha az értékpapír?birtokos adóalanynak az említett átruházáskor az említett tagállamban van az adóillet?sége. A tagállamok feladata, hogy az uniós jognak – a jelen esetben különösen a letelepedés szabadságának – a tiszteletben tartásával el?írják e t?keveszteség beszámításának és kiszámításának módjait.

A költségekr?

87 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **Az Európai Unió Tanácsának 1995. január 1-jei 95/1/EK, Euratom, ESZAK határozatával kiigazított, a Norvég Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság csatlakozásának feltételeiről szóló okmánnyal módosított, a különböző tagállamok társaságainak egyesülésére, szétválására, eszközátruházására és részesedéscseréjére alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló, 1990. július 23-i 90/434/EGK tanácsi irányelv 8. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan tagállami jogszabály, amely szerint az ezen irányelv hatálya alá tartozó értékpapírcseréi ügyletekből eredő tőkennyereség megállapításra kerül ezen ügylet során, adóztatását azonban elhalasztják az elhalasztott adóztatást megszüntető esemény bekövetkeztéig, a jelen esetben az átvett értékpapírok átruházásáig.**
- 2) **A 95/1 határozattal kiigazított, a Norvég Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság csatlakozásának feltételeiről szóló okmánnyal módosított 90/434 irányelv 8. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan tagállami jogszabály, amely előírja a halasztott adóztatás hatálya alatt álló értékpapírcsere ügyletkezhez kapcsolódó tőkennyereségnek az átvett értékpapírok későbbi átruházásakor történő adóztatását, jóllehet ezen átruházás nem tartozik a tagállam adóztatási joghatósága alá.**
- 3) **A EUMSZ 49. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az a tagállami jogszabály, amely abban a helyzetben, amikor az átvett értékpapírok későbbi átruházása nem tartozik a tagállam adóztatási joghatósága alá, előírja a halasztott adóztatás hatálya alatt álló tőkennyereség ezen átruházás alkalmával történő adóztatását, figyelmen kívül hagyva az ekkor esetlegesen keletkezett tőkeveszteséget, jóllehet az ilyen tőkeveszteség figyelembevételre kerül, ha az értékpapír birtokos adóalanynak az említett átruházáskor az említett tagállamban van az adóilletéke. A tagállamok feladata, hogy az uniós jognak – a jelen esetben különösen a letelepedés szabadságának – a tiszteletben tartásával előírják a tőkeveszteség beszámításának és kiszámításának módjait.**

Aláírások

* Az eljárás nyelve: francia.